

Nemško blagoslanje
Evropcem ne ugaja!

Nemški gospodarski uspeh
vzbuja nevoščljivost kot tu-
di strah.

BONN, Nem. — Ker vstraja
Amerika zmeraj bolj na načelu,
da morajo vsi bogatejši narodi
pomagati revnim po Aziji in Afriki,
so začeli v Evropi ugotavljati,
kdo je tam bogat in kdo ni. Hitro
so dognali, da si je Nemčija tako
hitro opomogla, da to škoduje celo
drugim evropskim državam.

Nemško blagoslanje je tako
postalo predmet kritike po Evropi.
Nemčiji očitajo, da je z visoko
obrestno mero ne samo zaustavila
domačo inflacijo, ampak tudi
privabila tuj kapital iz cele Evrope,
dasiravno ga v Evropi nima nihče
preveč. Očitajo ji, da namenoma
zadržuje konjunkturo, da ne bi dala
delavcem prilike, da zahtevajo višje
mezde. Pri nizkih mezdah je uemška
izvozna industrija preveč konkurenčna
in tolče po ostali evropski industriji.
Nemčija dalje žrtvuje premalo za
narodno obrambo v okviru NATO,
kar je samo v prid njenemu
gospodarstvu.

Ti očitki so kolikor toliko utemeljeni,
toda za njimi tiči nekaj drugega:
nobene evropske države ne veseli,
da bi podpirala zaostale narode po
Aziji in Afriki, vsaka hoče zvaliti to
breme na svoje sosede. V tej težnji
se odlikuje Anglija.

Razgovori v Parizu

Ta teden bodo v Parizu zborovali
gospodarski zastopniki NATO držav,
da uredijo spor med Skupnim evropskim
trgom, ki ga vodi Nemčija in Francija,
in Evropsko svobodno trgovinsko
conco, ki jo vodi Anglija. Ob tej
priliki bodo seveda govorili tudi o
blagostanju v posameznih državah,
posebno v Nemčiji. Sporazumeli se ne
bodo, ker je to njihov interes. Dokler
se namreč ne sporazumejo, jim ni
treba obravnavati vprašanja, kako
naj podpirajo zaostalo Azijo in Afriko.

Da bo komedija še lepša: krivdo
bodo zvalili na Ameriko, ki je že rekla,
da se ne more vezati na noben dolgoročen
program radi naših novembrskih
volitev. Ako se Ameriki ne mudi,
zakaj naj bi se Evropi? To seveda ni
v skladu s prvo Eisenhowerjevo
poslanico Kongresu, toda je tako in
nič drugače.

Povišanje podpore iz-
ostalo, ker ni dovolj
sredstev

CLEVELAND, O. — Okoli 5-
000 družin v okraju Cuyahoga bi
moralo dobiti za januar višje
podpore na temelju državnega
zakona. To se ni zgodilo, ker o-
kraj nima na razpolago dovolj
denarja.

Povišano podporo so prejele
le družine z malimi otroci, katerih
hranitelj je za delo nespособen.
Ostali podpiranci bodo prišli na
vrsto šele čez mesec ali dva.

CLOUDY

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno in milo, možnost lah-
nega dežja. Najvišja tempera-
tura 40.

Novi grobovi

Percy Middleton

V Charity bolnici je preminul
Percy Middleton, star 80 let,
stanujoč pri sinu na 7515 St.
Clair Ave. Tukaj zapušta otroke
William, Nora Drotleff in
Evelyn Kish, 6 vnukov, 15 pravnukov
in več drugih sorodnikov. Rojen je
bil na Angleškem. Dolgo let je bil
zaposlen pri Hanna in Corrigan
družinah kot konjar. Pogreb bo
jutri popoldne ob dveh iz Jos. Zele
in Sinovi pogreb. zavoda na 6502
St. Clair Ave. na Hillcrest pokopališče.

Margaret Klaus

Po 6 letih bolezni je preminula
na domu hčere Ann Kunst v
Mentorju, Ohio, dobro poznana
Margaret Klaus, rojena Pucel,
stara 75 let. Bila je vdova, sopro-
g Anton, s katerim se je poročila
leta 1903 pri Sv. Vidu. Je umrla
leta 1922. Tukaj zapušta otroke
Anthony J., Johna J., Mary Skirbunt,
Margaret LeCrone, Frances Marlowe,
Jeanne Prusnik, Ann Kunst, Fran-
ka R., 15 vnukov in več drugih
sorodnikov. Tukaj je bivala 59 let.
Družina je dolgo let živela na
6413 Spilker Ave., potem pa na
501 E. 120 St., dokler se ni preseli-
la v Mentor, O. Pokojna je bila
doma v Ribnici. Bila je članica
Društva Danica št. 11 SDZ, Društva
Kristusa Kralja št. 226 KSKJ, kjer
je bila ustanovna članica, in Podr.
št. 25 SZZ. Pogreb bo jutri zjutraj
ob 9:15 iz Jos. Zele in Sinovi
pogreb. zavoda na 458 E. 152 St.
v cerkev sv. Vida ob desetih, nato
v družinsko grobnico na Kalvari-
ji.

Anna Pajk

Sinoči je po dolgi bolezni umrl
doma na 1144 E. 63 St. Mrs. Anna
Pajk, p. d. Slosarjeva Monika. Stara
je bila 64 let in rojena v vasi Zagradec,
od koder je prišla pred 33 leti. Tukaj
zapušta moža Franka, sinova Rev.
Francis M. Paik (St. Mary's v Bedford)
in Edwarda J. Pike, enega vnuka
brata Michaela in Joseph Hrovat, v
starem kraju pa brata Ivana Hrovat.
Bila je članica Društva sv. Ane št. 4
SDZ, Podr. št. 25 SZZ in Oltarnega
društva pri Sv. Vidu. Pogreb bo v
sredo zjutraj ob desetih iz Zakrasko-
vega pogreb. zavoda v cerkev sv. Vida
ob 10:30, nato na pokopališče Kalvari-
ja. Truplo bo položeno na mrtvaški
oder danes popoldne ob petih.

"Glas Amerike" bodo
moralo koncem l. 1963
izseliti iz Maroka

TANGER, Mar. — Tanger je
menda izredno pripraven kraj za
velike radio-oddajne postaje. Ko je
bil še naselbina pod mednarodnim
nadzorstvom, je tam postavila svojo
veliko oddajno postajo tudi naša
federacija, saj je postajal "Glas
Amerike." Med tem je Tanger prišel
pod oblast maroške države, ki hoče
biti "nevtralna." Zato je poprosila našo
administracijo, naj umakne oddajno
postajo.

Pogajanja so se dolgo vlekle in
so zaključena šele sedaj z dogovorom,
da mora "Glas Amerike" prenehati z
oddajanjem najkasneje koncem l. 1963.
Do takrat bo oddajno postajo lahko
le deloma uporabljala tudi uradna
maroška radio postaja.

Kaj bo s postajo, kamor je bilo
investiranih več kot 10 milijonov dol.,
še ni jasno. Morda jo bodo prenesli
v Španijo, morda jo bo pa kupila
maroška država.

Jez pri Aswanu na Nilu
včeraj začeli graditi

Naser je sprožil prvo eksplozijo
na bregu reke Nila, kjer bo zrastle
prihodnjih 10 letih velikanski jez,
ki bo za tretjino povečal obdelovalno
zemljo Egipta.

ASWAN, Egipt. — Deželi ob Nilu se je posvetil žarek na boljše
življenje, ko je predsednik Zdru-
žene arabske republike Naser sprožil
prvo eksplozijo pri gradnji novega
velikanskega jez na reki Nil. Jez
bodo predvidoma gradili 10 let in bo
stal blizu milijon dolarjev. Za njim
bo nastalo največje umetno jezero na
svetu, s katerega bodo mogli namakati
milijone akrov površine.

Elektrarne na jezu bodo dajale
okoli 10 milijonov kilowatov električne
sile, desetkrat več, kot jo dajejo
sedaj vse egiptске elektrarne skupaj.
Nova pogonska sila bo omogočila razvoj
industrije. Z vodo, ki se bo zbrala v
jezeru, pa bo mogoče povečati obdelovalno
površino Egipta za skoro eno tretjino.

Tod stoji jez, ki so ga zgradili
Angleži v iste namene že pred pol
stoletja. Novi jez bo veliko večji.
Prvotne načrte zanj so izdelali angleški
inženirji, njihovo delo so nadaljevali Nemci,
sedaj ga bodo pa gradili Rusi, ki so
dali Egiptu v ta namen 100 milijonov
dolarjev posojila. Jez so Naserju
ponudili graditi Amerikanci in Angleži,
ko pa je ta sklenil s Sovjetsko zvezo
pogodbo o dobavi orožja, sta zakoniti
sili svojo ponudbo odločili, nakar je
Naser zasedel Sueški prekop. To je
dovelo do oboroženega nastopa Angležev
in Francozov proti Naserju, ki pa se je
zaradi stališča Združenih držav
ponesrečil.

Naser je ob začetku gradnje izrekel
posebno priznanje Sovjetiji, pa dodal,
da Egipt ni več nejevoljen na Zahod.

Vukmanović - Tempo
šel na obisk v Moskvo

Član Centralnega komiteta Zveze
komunistov in ožji sočlavec Tita se bo
sestal s Hruščevim.

BEOGRAD, FLRJ. — Tito in Hruščev
gledata, da se vsaj na zunaj ne spore-
četa tako hudo, da bi pretrgala vse
zveze. Zato so stiki med Moskvo in Beo-
gradom še zmeraj kolikor toliko živahni.
Vsako leto gre precej jugoslovanskih
delegacij v Moskvo in ruskih v Beograd.

Lani je bila v Beogradu delegacija
ruskih sindikatov, sedaj ji vrača obisk
jugoslovanska. Vodi jo Vukmanović-Tempo.

V Beogradu bi radi napravili okoli
obiska nekaj več propaganda, kajti
tam vlada že dalj časa strašno politično
mrtvilo, ker se mednarodna politika
sploh več ne meni za Jugoslavijo.
Vukmanović-Tempo je že napovedal,
da bo v Moskvi obiskal vse vodilne
tovariše in seveda tudi Hruščeva. Zato
je morda nekaj resnice na trditvah,
ki jih slišimo že par mesecev, da se
mislišeta letos sestati tudi Hruščev in Tito.
To trdijo posebno evropski časnikarji.

— Okoli 86 odstotkov vseh otrok
v starosti od 5 do 17 let v naši
deželi obiskuje kake vrste šole.

Pri avtobusni nesreči
v Mehiki 29 mrtvih!

VICTORIA, Mex. — Bus podjetja
Transportes de Oriente na poti od
Reynosa v bližini meje Texasa proti
zalivskemu pristanišču Tampico se je
na ostrem ovinku Panameriške avtovelece-
ste prevrnil v okoli 100 čevljev globok
jarek, pri čemer je našlo smrt 29
potnikov.

Na tem mestu ceste je prišlo do
nesreče že ponovno. Tokrat je avtobus
"zaplaval" v globel preko dreves. Pri
tem se je vnel. Med mrtvimi je bilo tudi
sedem otrok.

Vlak se je izliril:
4 mrtvi, 45 ranjenih

Vlak N. Y. C. železniške družbe na
poti v Cleveland se je pri Wellingtonu
v Lorain okraju izliril v gosti megli.
Izgleda, da so odpovedale zavore.

CLEVELAND, O. — Sinoči ob 7:40 se je
vlak N. Y. C. na poti proti Clevelandu
pri Wellingtonu v južnem delu okraja
Lorain v megli izliril, pri čemer so bili
štiri potniki mrtvi okoli 45 pa ranjenih.
Vlak je bil sestavljen iz 10 voz. Sodi-
jo, da so odpovedale zavore.

Reševalci so bili hitro na mestu in so
začeli iskati mrtve in ranjene. Večina
teh je bila prepeljana v bolnišnico v
Oberlinu, nekaj pa v Elyriju, Lodi in
Medinu. Med mrtvimi je tudi neki
Frank Gorenshik iz Loraina, ki je
nemara Slovenec.

Protinacistični naslop
brez širokega odmeva

Demokratski Zahodni Berlin je priredil
demonstrativno protinacistično spre-
vodo, ki se ga je udeležilo kakih
10.000 oseb. Odmev je bil skromen.

BERLIN, Nem. — Od kar je prevzel
Hitler l. 1933 oblast v Nemčiji, je Berlin
doživel konec pretekega tedna prvi večji
javni protinacistični nastop. Večinoma
mladi ljudje so se zbrali v okoli miljo
dolg sprevod, v katerem so nosili table
z napisom "Proč z nacisti," "Proč z
rasnim sovraštvom!" Demonstranti so
kazali svoje razpoloženje tudi s
protinacističnimi klici.

Sprevod se je pomikal skozi mesto
do Steinplatzja, kjer stoji spomenik
žrtvam nacizma in komunizma. Tam so
govorniki razlagali poslušalcem, kaj je
svaštvo do tujih narodov in s prineslo
Nemcem. Prebrana je bila tudi
brzojavka kanclerja Adenauera, v kateri je ta izrazil
simpatije z demonstracijo.

Policija je prišla preko 20 ljudi, ki
so osumljeni nacističnega delovanja.
Neko sodišče je obsodilo 49 let
starega A. Stratta na 17 mesecev
zapor, ker je v nekem javnem
lokalu pozdravil mlade goste s
Hitlerjevimi pozdravi.

Znaki protijudovskega razpolo-
ženja niso prenehali. Preteklo
soboto so bile v Zah. Berlinu vse
sinagoge močno zastražene.

Protijudovsko razpoloženje se ne
kaže samo v Nemčiji in Zah. Evropi,
ampak tudi po raznih državah
Amerike vse do New Yorka in Floride
pa tja do Missisipija.

Bodimo pri vsaki vožnji previdni in
zmanjšujmo število žrtev!

ZAČELI BODO RAZGOVORE
O UREDITVI DOLGA ZSSR

Združene države in Sovjetska zveza
bosta danes obnovili razgovore o
ureditvi dolgov iz druge svetovne
vojne. Ti razgovori bodo pokazali
pravo razpoloženje ZSSR za
spoznanje z Zahodom.

WASHINGTON, D. C. — Danes
popoldne se bodo sestali predstavniki
Sovjetske zveze pod vodstvom Menšikova
s predstavniki ZDA pod vodstvom
Bohlena na razgovore o ureditvi
sovjetskega dolga Združenim državam,
nastalega na temelju pogodbe o
"najemanju in posojanju" tekom
druge svetovne vojne.

Združene države so dale Sovjetiji
tekot druge svetovne vojne skupno za
preko 10 milijonov vojaške in
gospodarske pomoči. Zahtevale so
odškodnino dejansko samo za
takozvano civilno pomoč, ki je bila
ocenjena na 2.6 milijona. Končno
so tekom pogajanj to zahtevo
znižali celo na 800 milijonov,
med tem ko so Sovjeti ponudili
le 300 milijonov. Razgovori so
bili pretrgani še pod vlado
Stalina.

Ko je bil Hruščev jeseni v Ameriki
je prišlo na dnevni red tudi
vprašanje sovjetskih dolgov.
Sklenjeno je bilo, da naj se
razgovori za njihovo ureditev
obnovijo, kar se bo danes
popoldne zgodilo.

Menšikov in Bohlen

Sovjetsko zastopstvo bo vodil
tukajšnji poslanik Mihail Menšikov,
ki se je nedavno vrnil z daljšega
obiska v domovini. Trdijo, da je
padel v nemilost in da bo prišel
v Washington na njegovo mesto
nekdo, ki bo Hruščevu bolj po
volji.

Združene države bo zastopal
Charles Bohlen, eden prvih strokovnjakov
v deželi za Sovjetsko zvezo. Bohlen
je bil z Rooseveltom v Jalti kot
njegov tolmač, kasneje je bil
ameriški poslanik v Moskvi, nato pa
je bil prestavljen v Manilo na
Filipine. Zaradi tega užaljen je
hotel stopiti v pokoj, pa ga je
državni tajnik Hetrer imeniral za
svojega posebnega svetovalca in
pomočnika. V tej funkciji bo
sedaj vodil pogajanja s Sovjeti.

Dod poudarjajo, da je Sovjetija
Ameriki dolžna poleg odškodnine
za blago tekom druge svetovne
vojne še okoli pol milijona na račun
carskih dolgov in dolgov vlade
Kerenskoga.

Razgovori bodo pokazali
pravo sovjetsko razpolo-
ženje

Vsi dosedanja poskusi urediti
vprašanje dolgov s Sovjetsko
zvezo so propadli. V Moskvi so
bili za časa vlade Stalina na
stališču, da so bile Združene države
Sovjetski zvezi dolžne pomagati
ob napadu Hitlerja in da dejansko
niso upravičene zahtevati za to
pomoč kako odškodnino.

V Washingtonu so se odpovedali
odškodnini za pravo vojaško
pomoč, zahtevali pa so delo
odškodnine za blago, ki je bilo
namenjeno civilnim potrebam
Sovjetske zveze in njenega
prebivalstva.

Hruščev je v razgovorih s
predsednikom Eisenhowerjem
v Camp David pristal na obnovo
razgovorov in to so smatrali za
znak sovjetske dobre volje.
Razgovori sami bodo pokazali,
koliko je ta dobra volja vredna
in do kam seže. Tako bodo dali
merilo za izglede na uspeh
razgovorov na vrhu, ki se začne
16. maja v Parizu in na vsa bodoča
pogajanja med komunističnim
in svobodnim svetom.

NISTA SE RAZUMELA

Mlada dama stražniku: Pri-
mite gospoda, ki beži tamle. Ho-
tel me je poljubiti.

— Pustite ga, naj beži, saj ste
tako lepi, da boste lahko dobili
deset drugih.

Iz Clevelanda
in okolice

Seja—

Jutri ob 7:30 zvečer bo imelo
Društvo Danica št. 11 SDZ redno
mesečno sejo. Pred sejo bodo
pregledali računi.

Zadušnica—

Jutri ob 8:30 zj. bo v cerkvi
sv. Vida sv. maša za pok. Fran-
ka Paik ob 1. obletnici smrti.

Iz bolnišnice—

Po sedmih tednih in po treh
težkih prestanih operacijah se je
vrnil iz bolnišnice John Men-
nart s 23100 Ivan Ave. Zahva-
ljuje se za obiske, darila in po-
zdrave. Obiski na domu so do-
brodošli.

V bolnišnici—

Mrs. Mihael Podboy s 15250
Lake Shore Blvd. je v Euclid-
Glenville bolnišnici. Obiski so
dovoljeni.

Pošta išče uslužbenca—

Poštni mojster J. S. Frantz
javlja, da uprava še vedno spre-
jema prošnje za uradniške služ-
be, za moške in ženske. Prosilci
morajo biti stari nad 18 let, na-
vzgor starost ni omejena. Kdor
se za to zanima, naj se obrne na
tajnika Board of Civil Service
Examiners, Room 4240, Main
Post Office, Cleveland 13, Ohio.

Odbori za l. 1960—

Klub Ljubljana ima za l. 1960
slednji odbor: predsed. Frank
Derdich, podpred. Vinko Godi-
na, taj. Steti Koncilja, 15611 Sa-
ranac Rd., GL 1-1876; blag. Louis
Godec, zapis. Frances Globokar,
nadz. o. Frances Cesen, Ana
Nagode in Mary Strazisar, ku-
harica Frances Gorjane, stric
George Nagode, teta Angela
Barković, pevovodja Frank Ru-
pert, vratar Frank Peček, mu-
zikant Johan Grabnar, zastop.
za del. sejo AJC George Nago-
de, Frank Segulin, Louis Go-
dec, John Barkovic. Seje so
vsak zadnji torek v mesecu v
AJC na Recher Ave.

Molitev—

Članstvo Društva Kristusa
Kralja št. 226 KSKJ je vablje-
no nocoj ob osmih v Zeletov po-
greb. zavod na E. 152 St. k mo-
litvi za pok. Margaret Klaus.

Seja—

Podružnica št. 25 SZZ ima no-
coj ob sedmih sejo, po seji za
bavo s prigrizkom. Asesment bo
tajnica pobirala od šeste dalje.
Nocoj ob sedmih ima Podr. št.
10 SZZ sejo v Slov. domu na
Holmes Ave.

Pot pojde pripravljaj

RIO DE JANEIRO, Braz. —
Ameriško poslanstvo je obja-
vilo, da pride 15. januarja sem
James Hagerly, predsednikov
tiskovni tajnik, s 54 drugimi
uradniki pripraviti obisk pred-
sednika Eisenhowerja.

Eisenhower bo prišel sem 23.
februarja, nato pa bo obiskal še
Argentino, Čile in Urugvaj. Na-
men poti je ugotoviti zvezo z
državami Latinske Amerike.

Bender in Hoffa sta
se ločila

WASHINGTON, D. C. — Biv-
ši zvezni senator George Ben-
dar iz Clevelanda je odstopil kot
načelnik odbora za "čiščenje"
Unije voznikov.

Odbor je imenoval predsednik
unije Hoffa v avg. l. 1958. Ben-
dar je imel kot njegov pred-
sednik za vsak dan dela \$250 na-
grade.

AMERIŠKA DOMOVINA
 6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio
National and International Circulation
 Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week in July
 Publisher: Victor J. Knaus; Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:
 \$12.00 na leto; \$7.00 za pol leta; \$4.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Zed. držav:
 \$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece
 Petkova izdaja \$3.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
 \$12.00 per year; \$7.00 for 6 months; \$4.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
 \$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months
 Friday edition \$3.00 for one year

Entered as second class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd, 1879.

83

No. 6

Mon., Jan. 11, 1960

Podtalni tokovi v nemškem narodu

Da taki obstojajo in da načelo svobodne demokracije še ni prešlo v meso in kri nemškega naroda, to so budni opazovalci sodobnega razvoja nemške miselnosti že davno opazili. Prve znake, ki so kazali, da je mnogo Nemcev ostalo, kar so bili, smo mogli opaziti že pred leti. Takrat so na primer začeli v nemški javnosti burno zahtevati, naj se pustijo na svobodo nemški vojni zločinci. Ko so prišli na svobodo, jih je narod v krajih, kjer so se naselili z javnimi, manifestacijami pozdravljali.

Provincijalno časopisje je prva leta po vojni pisalo o vojnih zločincih, kmalu za tem samo o "vojnih zločincih," sedaj piše samo še o osebnostih, ki so bile radi vojskovanja obsojene. Tiste dni pred Božičem smo pa doživeli nekaj, kar je razburilo nemško in svetovno javnost: podtalni elementi so onesnažili in popackali s kljukastimi križi in nacističnimi napisi najprvo tisto sinagogo, ki je bila pred kratkim ob Adenauerjevi navzočnosti zopet izročena judovskemu bogoslužju, to umazano delo so potem nadaljevali na katoliških cerkvah in spomenikih, ki veljajo za simbole svobode. Take pojave so ugotovili skoraj v vseh nemških državah. Od kod izvirajo, kaj tiči za njimi?

Nekateri trdijo, da je to divjaštvo delo malih in številčno brezpomembnih nacističnih organizacij. Drugi zopet mislijo, da imajo svoje prste vmes komunisti, ki bi radi Nemčijo omadeževali radi bodočih pogajanj med Moskvo in svobodnim zapadom. Adenauerjeva vlada se trudi, da bi dognala resnico, je pa še ni in je vprašanje, ali jo bo. Zaenkrat drži samo dejstvo, da divjaštvo niso naperjena samo proti Judom. Jih je sedaj v Nemčiji samo kakih 30.000 in pomnijo manj kot nič na kateremkoli polju. So naperjena tudi proti katoliški cerkvi, ki se je najdalje in najbolj odločno borila proti Hitlerju, seveda samo na verskem polju. So naperjena tudi proti sedanjemu režimu svobodne demokracije, ki je nacistom trn v peti. Ostanje pa odprto vprašanje, kako je moglo priti do tega.

Leta 1945 je bil poražen nacistični režim kot tak, toda njegovi pristaši se niso mogli tako hitro odločiti, da bi njegova načela za vedno zavrgli. Majhen del nacistov je ostal nespremenjenih misli. V javnosti se ni pokazal, v kolikor se je hotel tam udejstvovati, se je skril v povojne politične stranke, da čaka tam, kdaj bo prišla njegova ura. V strankah pa skrbi, da ostane živa nekdanja misel o pretiranem nemškem nacionalizmu, kar se mu je tudi posrečilo. Da je v Adenauerjevi stranki dosti Nemcev, ki živijo še v stari narodni zagrizenosti, se ne da tajiti, kajti v njej se je zbrala domala vsa nemška desnica, ki ni bila nikoli posebno odprta proti pretiranemu nacionalizmu. Precej nacistov je tudi v socialističnih vrstah, saj so tudi za socializem, seveda Hitlerjevega tipa. Precej je tudi njihova zasluga, da je nemška socialno-demokratska stranka tako hudo nacionalistična kot še nikoli v svoji zgodovini. Največji del bivših nacistov je pa ostal neodločen; žal mu je za nacističnimi idejami, ve pa, da jim je sedaj tok časa sovražna. Volit že se gredo, toda drugače pa ne mignejo niti s prstom v obrambo politične svobode.

Ta skupina ni iskala nobenih voditeljev, dal jih je kar sam po sebi povojni politični in gospodarski razvoj Nemčije. Ko je Stalin spravljal v strah ves svet s svojo podtalno padalnostjo, takrat je svobodni svet začel gledati po obrambnih sredstvih proti njemu. Zapadni zavezniki so prišli na misel, da je treba Nemčijo čim prej spraviti gospodarsko in politično na noge. Ker se je hudo mudilo, se niso dosti ozirali, kdo naj obnavlja in vodi nemško gospodarstvo. Skozi ta vrata so smuknili na vrh vsi nekdanji voditelji nemškega gospodarstva. To so ljudje, ki so se znašli pod cesarjem Viljemom, pad Weimarsko republiko in pod Hitlerjem. So zelo sposobni, toda obenem tudi protidemokratski. Jim je predvsem za oblast, nočejo si je pa priboriti s političnim bojem. Zato so sovražniki vsake politične dejavnosti. Tudi pod Adenauerjem so ostali taki. Jim je samo za gospodarsko moč; vse, kar jih pri stremjenju k temu cilju ovira, sovratižijo, torej tudi moč političnih strank, ki jo smatrajo kot manjšo.

Z njimi vred se je uveljavila v nemški javni upravi stara vodilna birokracija. Nemški uradniki so znani po svoji sposobnosti pa tudi po tem, da poklicno držijo skupaj kot klopje. V njihove vrste ne prodrež zlepa, niti vodilni politiki se ne morejo uveljaviti v njihovih vrstah. Otročarija bi bila trditve, da je ta birokracija demokratska; po svojem značaju in po svoji tradiciji daje prednost avtoritarnim režimom. Zato avtoritarni Adenauer tako lahko in tako dobro orje z njo. Vprašanje je, ali bi sodelovala brez zadržanosti misli na primer s socialnimi demokrati, kadar bi ti prišli na oblast.

Končno je svetovna politika pomagala do ponovne obožitve Nemčije. Zato so bili potrebni generali in admirali. Vzeli jih je bilo iz vrst, ki so dobile svojo skušnjo v zad-

nji svetovni vojni. Ne bi mogli reči, da so za nacizem, toda tudi svobodna demokracija jim ne leži pri srcu. So dobri patrijotje, ki služijo vsakemu, ki želi spraviti Nemčijo do stare veljave, svobodni demokraciji ali diktaturi, to pri njih ne igra velike vloge. Kar je med generali izjem, potrjuje to pravilo.

Nekdanji še ne odločeni nacisti vidijo staro gospodarsko gardo, stare birokrate, stare generale in se ravnaajo po njih: ne marajo za politiko, ne diši jim svobodna demokracija, kaj pride. Če bo treba, se bodo nagnili tudi na novo izdajo nacizma.

Žal se je na tako pot podal tudi velik del nemške mladine. Tudi ta je brezbrizna do svobodne demokracije in do politike sploh; briga se samo za dober kos kruha, šport in zabave. Žanjo je vsako resnejše premišljevanje pretežka stvar.

Zato je tako težko prorokovati, kam se bo nagnil nemški narod. Naj nastopi zopet gospodarska kriza, naj rodi nezaposlenost in nezadovoljstvo, naj se v sedanjih vodilnih plasteh pojavijo gesla hitlerske udarnosti in naredijo iz njih strnjeno elito, kdo more jamčiti, da ne bo potegnili za seboj novega nemškega rodu, v pogubo sebi in vsemu svetu?

Mnenja in vesti**IZ ŽELEZNEGA OKROŽJA**

Piše Andrejček

Duluth, Minn. — Vreme ima-
mo v letošnji zimi tako, da o-
njem ni moč dosti v naprej na-
povedavati. Celo poklicnim vre-
menskimi napovedovalcem unese,
kako naj se potem mi drugi na-
navadni plebejci upamo napo-
vedavati, kakšno vreme bomo
imeli jutri. Vreme je menda
postalo politično in prav zato je
tako nezanesljivo.

Taka in še slabša so vremena
politike. Naša ameriška politika
je mnogokrat težko razumljiva.
Tujezemski opazovalci je po-
gostokrat opisujejo in slikajo
napačno, čisto drugače, kakršna
pa je res.

Tudi druge razne okoliščine
mnogokrat zavedajo premnogo
do raznih zaključkov, namreč,
da začno z vso navdušenostjo
napovedavati, kdo bo prihodnji
predsednik Združenih držav.
Navdušenost je sicer potrebna,
toda sama navdušenost in ko-
rajša ne poznata vseh cest in
potov, ki vodijo do pravih cil-
jev v raznih prizadevanjih.
Navdušenost morata spremljati
previdnost in skušnja — potem
nekako gre in v takem spre-
ststvu se navdušenost ogiblje
vseh raznih težav, ki so jih po-
litična polja in pota vsa polna.
Ni priporočljivo, niti dobro, da
kdo kar brez vsakega temelj-
tega premisleka in proučevanja
plane in skoči v brzice politič-
nih tokov ene ali druge politič-
ne stranke ali skupine. Še manj
priporočljivo je slediti kakim po-
d-faktnimi vesti, ki jih radi po-
ditikujejo "politični lisjaki" raz-
nih strank. Take vesti niso nič
drugače, kakor politične ribo-
lovske vabe, ki jih natikajo raz-
ni propagandisti te ali one
stranke na svoje trnje. Z nji-
mi tudi v največjih slučajih tip-
ljejo tudi na žile javnosti, da
potem nekako približno ugotav-
ljajo, kako javnost sodi in misli
o tem in onem kandidatu te in
one stranke. Včasih pa imajo
taka politična tipanja tudi dru-
ge namene. Namreč opozoriti
javnost, kdo vse sili v ospredje
našega političnega življenja.

Amerikanci se s posebnim po-
nosom postavljamo, da smo na
vseh črti za popolno versko svobodo.
In do zelo visoke mere
smo res v tem oziru dokaj strp-
ni. A vseh bacilov nestrpnosti
se pa v tem oziru še nismo zne-
bili. Anglosaški svet, ki je vsaj
na vseh vodilnih mestih našega
gospodarskega in političnega
življenja v ospredju, se strpnosti
do ljudi drugih verstev še
daleč ni naučil in jo v tisti po-
šteni meri, kakor jo pravičnost
zahteva, še danes ne zna izjav-
iti. Protestanti, prostozidariji in
drugi te vrste sami vase zava-
rovani "svobodoljubi" in "de-
mokratje" so še vedno mnenja,
da je Bog ustvaril Ameriko na
svetu kot en poseben "konec".
Njegove hiše so za boljšo družbo
(elito), to je za izvoljene Anglo-

sakse. Tem po njihovih mislih
"gepiri" Bela hiša v Washing-
tonu — v New Yorku "Wall
Street". Le oni, naj bi bili pri
oblasti in mošnji. In tudi res
so!

Naša zvezna ustava je moč-
stersko sestavljeno delo in je
doslej ne prekaša v tolmačenju
demokracije in svobode nobena
ustava katerikoli države ali de-
žele na svetu, ki ima opravka z
urejevanjem političnega življe-
nja katerega koli drugega nara-
da ali dežele. Ustava sama je
vsaj "človeško demokracično in
neporekljiva". Kakšni smo mi,
ki se pred vedno nemirnim po-
litičnim življenjem v njeni sen-
ci hladimo? To je druga zade-
va. Ponosni smo na našo usta-
vo! Smo pa tudi v svojih srcih
tako, kakor določajo demokra-
tične smernice naše ustave?
To je dalje zopet druga zadeva.
Politični dirindaji pred vsakimi
narodnimi volitvami kažejo, da
sicer na nedolžnem papirju zna-
mo mojstersko razlagati in tol-
mačiti demokracijo in svobodo
in pri tem potrebno strpnost.
Skoro kar za ta "človeški svet"
nismo, tako "demokracični in
svobodoljubni" smo! A to le na
papirju pri ustavi. Kaki "svet-
niki" smo pri politiki, to je pa
seveda za vsakega nekaka "pri-
vatnost", ampak to "privatnost"
kaj radi ponujamo drugim, še
bolj kakor to znajo židje svoje
blago na svojih trgih.

Menda razumete kaj hočem
povdariti. Drugim znamo pripo-
vedovati in slikati kaj je prava
demokracija in svoboda. Sami
jo sicer tudi režemo v gotovih
porcijah — a to le v nekaterih
slučajih. Ko povdarjam "mi" in
tu in tam "mi drugim" imam v
mislih vse nas Amerikance ter-
ga ali onega političnega ali ver-
skega prepričanja. To se pravi
vse politične in verske skupine.
Ne recite, da to ni kake poseb-
ne važnosti — kaj govoriti o
tem? Zelo velike važnosti je
to!

Kdor govori o verski svobodi,
mora znati biti tudi versko
strpen. Ne gre, da govorimo in
tolmačimo politično in versko
svobodo le tako, kakor nam to
služi prav. Jo moramo privoščiti
tudi drugim, ki pripadajo dru-
gim veroizpovedim. "To bi bila
prava demokracija in svoboda,
pravična in poštena!"

Na anglosaško in na večino
nordijskih ljudstev ima močan
vpliv protestantizem s svojimi
številnimi sektami, katere vse
so v bistvu več ali manj pro-
ti vplivu katolicizma. Zgodo-
vinsko ozadje tega je upor pro-
ti vrhovnemu duhovnemu vod-
stvu in oblasti papeštva. Uprli
so se in vsak bi rad vodil kr-
ščanstvo po svoji glavi in svojih
potih. Zato taka pocepljenost
med njimi. Vse to jih dela
skrajno sumljive in se boje,

n-pr. marsikje celo tega, da po-
stanejo silno nervozni, če se kje
na kaki kandidaturi za kako
važnejše politično mesto poka-
že kak katoličan. To ni nobeno
pretiravanje — ampak le res-
nica.

Združene države so imele do-
sedaj vsega skupaj 34 zveznih
predsednikov. Poglejte na sez-
nam istih vse od prvega pred-
sednika Z.D. Georga Washing-
tona do sedanjega 34. predse-
dnika D. Eisenhowerja. Najdete
med njimi kakega katoličana?

Leta 1928. je demokratska
stranka kandidirala katoličana
Alfreda Smitha za predsednika.
Republikanci pa so kandidirali
Herbert Hoovera. Republikan-
ski kandidat je dobil 21,392,190
glasov; Smith demokrat le samo
15,016,443 glasov. Zasluga, da je
Smith tako propadel je bila naj-
več protestantov, ki so dvignili
proti Smithu silovito nesramno
gonjo. Od družine do družine,
od hiše do hiše je šla agitacija
proti njemu z gesli kot: "Če iz-
volimo Smitha — bo rimski pa-
peš predsedoval v Beli hiši!" In
druga taka gesla so kovali in z
njimi strašili.

Kaj ne, lepa verska strpnost?
Tako leta 1928.

Od tedaj naprej znajo ubirati
druga pota, po katerih opozore
svojo javnost na kakega more-
bitnega kandidata, ki bi računal
na predsedniški stolec v Beli
hiši in da bi bil po veroizpovedi
katoličan. Čisto "dostojno" ga
predstavijo javnosti potom ti-
ska in radija in najprvo opišejo
v laskavem tonu njegove spo-
sobnosti in zasluge. Potem pa
seveda pripomnijo, da je po ve-
ri katoličan. Taki opisi izgledajo
na videz čisto nedolžni, dostojni
in na mestu.

A kaj je teh opisov namen —
to je vprašanje?!

Prvič mislijo sami pri sebi,
tisti, ki jih objavljajo: da bo tak
opis katoličanom, zlasti onim,
ki protestantje, prostozidarje in
vso drugo proti papeštvu usmer-
jeno družbo le površno poznajo
— celo všeč. Zbudilo bo obenem
zanimanje in bomo videli kol-
iko se katoličani res zanimajo
za svoje kandidate. S tem jih
zvažimo na dan. Tako mislijo
na eni strani.

Drugi cilj takih opisov kato-
ličkih kandidatov pa je opozo-
riti vse protikatoliške tabore, ki
med vrsticami čitajo: Fantje,
bodite na straži, nekaj se pri-
pravlja!

Meni se zdi, da prav tak na-
men imajo opisi, ki prihajajo v
tisku o prospektivnem kandi-
datu senatorju Kennedy, ki je
katoličan. Gladijo ga in celo
hvalijo — ampak s kakimi na-
meni?

Pa je škoda! Kennedy je
mlad, podjeten, pošten in spo-
soben mož, kakršnega bodo-
čnost Z.D. zelo potrebuje!

Revček Andrejček.

Družabni večer ZSPB

Cleveland, O. — Predpustni
čas je tu, čas razvedrila in pri-
jetnega oddiha ob veselih zvokih
in domači družbi. Tako
razpoloženje bo vladalo v sobo-
to, 16. januarja, zvečer v Slo-
venskem domu na Holmes Ave.
Takrat bo clevelandski odsek
Zveze Slovenskih protikomuni-
stičnih borcev zopet pripravil
družabni večer, tako lep in pri-
jeten, kot je bil zadnji, ki je še
danes vsem v spominu.

Pri zadnjem družabnem večer-
ju je bilo tako lepo, da so mno-
gi izrazili željo, da se zopet vi-
dimo, povesečimo in tudi zapo-
jemo kako pesem iz prejšnjih
dni. . . Z dohodki zadnje prire-
ditve so bili deležni podpore na-
ši še danes trpečji bratje-invalidi
in zato je prav, da veste, da bo-
do tudi dohodki našega sobotne-
ga družabnega večera šli v ta
namen.

Vabimo Vas torej, da se odzo-
vete našemu vabilu in pridete v

soboto, 16. januarja, ob pol osmih
zvečer v Slovenski dom na
Holmes Ave., kjer bo družabni
večer. Ta ali oni utegne dobiti
prav lepo darilo.

Za ples bo igral Tonklijev
orkester. Z udeležbo pri našem
sobotnem večeru boste osrečili
sebe — in druge, naše invalide
in sirote, ki smo jim mi — pre-
živeli in zdravi — edina opora
in upanje.

Na svidenje v soboto, 16. ja-
nuarja, ob pol osmih zvečer v
Slovenskem domu na Holmes
Ave.!

Clevelandski odsek Zveze slov. protikom. borcev.

Z 9,700 milj dolge poti po Ameriki

(Piše Andrew Vičič)

Euclid, O. — Dostikrat čitamo
v naših časopisih opise potovanj
naših rojakov po Evropi, prav
posebno pa po Sloveniji in ostali
Jugoslaviji, kamor zahajajo na
obiske. Jaz sem se odločil, da
napisem sedaj nekaj "o svojih
potih po Ameriki, naši novi do-
movini. O Sloveniji sem pisal
po svojem obisku tam l. 1954.

Cudno se mi zdi, da naši lju-
dje kažejo tako malo zanimanja
za našo lepo in dobro deželo, ki
nam daje dosti večji in boljši kos
kruha, kot ga nam je dajala sta-
ra domovina. Ne vemo, kaj vse
ima naš dobri stric Sam, ki ga si-
cer vidimo tolikokrat naslikane-
ga s cilindrom na glavi, na kate-
rem je polno zvezd, s frakom v
beli in rdeči barvi ter v hlačah
v modri in beli barvi. Krasi ga
navadno tudi dolga bela brada.
Ta stric je bogat, ima veliko de-
želo, bogato na raznem blagu, pa
tudi na lepota.

Odpeljali smo se v Hamilton
v Ontario, kjer smo hoteli obi-
skati brata moje žene. Ta dan
je moj sin igral tam nogomet.
Po igri smo preživeli moja žena,
najin sin in ženin brat ves več-
er skupaj. Imeli smo se prav
prijetno.

Drugi dan sva se z ženo odpe-
ljala po kanadski strani jezera
Erie do Windsorja. Ob cesti le-
že lepe in bogate farme. Iz
Windsorja sva se potegnila čez
most v Detroit, nato pa vozila
po cesti U. S. 25 proti jugu do
U. S. 40. To sva dosegla blizu
Daytona v Ohio. Od tam sva se
obrnila proti zahodu in še tisti
večer prenočevala v Richmond,
Ind. Drugo jutro sva potovala
dalje proti zahodu. Od Indiana-
polisa sva se vozila po cesti U. S.
36 skozi Indiano, Illinois, Mis-
souri in Kansas.

Kdor se vozi tod v letni dobi,
se ne more prav nič čuditi, kako
da pridele Amerika toliko žive-
ža. To je prostrana ravnina,
eno samo velikansko polje. Hi-
še in farmska poslopja so na de-
setine milj druga od druge. Tu
in tam se iz ravnine dviga kak
grič, ki pa je tudi obdelan. Ka-
kih tisoč milj daleč vodi pot sko-
zi sama s pšenico posejana in s
koruzo posajena polja. Tu in
tam je kak manjši pas ovsa, ječ-
mena ali rži. Te ogromne povr-
šine je mogoče obdelati le s stro-
ji, kajti ljudi na farmah je soraz-
merno malo.

Drugi večer sva prenočila v
St. Joseph, Mo., tretji večer pa
sva se ustavila v mestecu Gree-
ly že ob vznožju Rocky Moun-
tains blizu Denverja v Colorado.
Ta država je še prav posebno
krasna. V cnem delu je svet ra-
ven kot v državah Kansas in
Nebraska, drugi pa je hribovit
in delno pokrit s krasnimi goz-
dovi.

Zjutraj smo se odpravili iz
mesteca Greeley v Rocky Moun-
tains National Park, kjer imajo
lepe prostore za one, ki žele tam
preživeti kak dan počitnic. Sre-
di gozdov vlada mir, prijetni pre-
hodi utrjujejo, pa tudi krepe, ok-
pa se ozira v daljavo, kjer so vi-
soke gore bile še v avgustu po-
krite s snegom.

Iz parka smo se obrnili proti
Denverju, kjer sem želel obiska-
ti svojega starega prijatelja Mi-

ka Mavretiča, s katerim sva štiri
leta skupaj stanovala. Dve
leti sva celo skupaj spala. Mike
je imel zelo nemirno spanje in
večkrat sem ga svaril, naj se ne
ženi, ker ne bo nobena marala,
da bi jo ponoči brcal, kot je včasih
mene. Nasveta ni upošteval
in se je oženil celo pred menoj.
(Draga Fani ne zameri, če sem
tote zapisal o Tvojem možu, pre-
pričan sem, da se je v letih te-
ga že odvadil, Ti pa se privadi-
la!)

Mike naju je lepo sprejel, na-
ju pogostil in nama razkazal za-
nimivosti, ki bi jih sicer midva
z ženo utegnili zgrešiti. S svo-
jim avto naju je peljal v Red
Rock Park. Skalovje je tam
rdeče in podobno velikanskim
ladjam na morju. V tem parku
je tudi grobnica Buffalo Billa
in njegove žene ter muzej z nje-
govim orožjem. Ker park ni ob
glavni cesti, ga prenekarji potni-
ki spregledajo, se peljejo mi-
mo njega, ko bi si ga gotovo
ogledali, če bi vedeli, da vodi do
njega tako lepa pot.

Ko smo se vrnili k Miku na
dom, sva se začela razgovarjati
o starih časih. Imela sva pove-
dali toliko o onih luštnih dne-
h, ko smo bili mladi in prosti, da
moja in njegova žena nista mo-
gli do besede. Moji ženi to na-
jino govorjenje ni bilo posebno
všeč, Mikova pa je nemara do-
ber del preslišala, ker sicer nam
ne bi pripravila tako imenitne
večerje.

Po večerji smo se pogovarjali
o najrazličnejših stvareh še po-
zno v noč. Mike je hvalil Den-
ver na vse pretege, jaz pa sem
zatrjeval, da ni kraja, kot je Eu-
clid. Ne verjamem, da sem ga o
tem prepričal.

Prenočili smo pri Miku in Fa-
ni Mavretič, ki se jima na tem
mestu še enkrat zahvalim za ta-
ko prijaznost in gostoljubje. U-
pam, da bo kdaj veter tako pihal,
da bo Mike in Fani pripeljal k
nam v Euclid, da jima bomo go-
stoljubje lahko vrnili.

Drugo jutro smo se po do-
brem zajtrku, ki ga je pripravila
Fani, poslovili in se odpeljali
proti Colorado Spring. Nisva šla
tja igrat golf, kot včasih naš
predsednik. Zavil sem z avto na
Pikes Peak, ki je visok 14,110
čevljev. Spada med najvišje
vrhove v deželi. Nobenemu ne
bi svetoval, da bi vozil na to go-
ro. Jaz nisem imel z mojim Bu-
ickom nobenih neprilik, bilo pa
jih je dosti, ki so morali poča-
kati ob poti, ko so se jim motor-
ji preveč ugreli. Cesta ni tlako-
vana, ampak je posuta z gramoz-
om, kar je precejšnja ovira pri
zaviranju. Razgled z vrha je
lep na vse strani, vendar se mi
ni zdelo vredno toliko truda. Če
bi bil to vedel v naprej, ne bi
silil gor. Kdor bo kdaj tod oko-
li vozil, mu svetujem, naj rajše
vzame tam avto, ki je prirejen
posebej za vožnjo v gore, kot da
bi skušal voziti s svojim gor. Na-
pravil bo na njem brez dvoma
več škode, kot bi plačal za limu-
zino (\$6.00).

Po povratku z gore sva zavi-
la proti jugu skozi Pueblo do
Trinidad, Colo. Tam sva dobila
zelo lepo prenočišče v motelu in
v bližnji restavraciji izvrstno
večerjo, vse skupaj po še kar
znosni ceni. Prav prijetno sva
se počutila po odlično prespani
noči. Zjutraj sva krenila po
cesti U. S. 85 skozi Las Vegas
in Santa Fe, N. M., do Albuquerque,
kjer sva zavila na U. S. 66
in se vozila do Flag Staff v Ari-
zono skoraj ves čas po puščavi.
Ni bilo nikjer nič drugega kot
pesek in kamenje, iz katerega se
je tu in tam dvigal kak siroma-
šen grmič. Naslednji dan sva si
ogledala kanjone ob reki Colo-
rado.

(Dalje sledi.)

HUDE SKRBI

Ravnatelj zverinjaka dobi na
dopustu brzozavko naslednje
vsebine:

— Slon je otožen in noče jesti.
Vse kaže, da hrepeni po tovari-
šu. Kaj naj počnemo, dokler se
ne vrnete?

KRVAVE ZARJE

MEHIŠKI ROMAN

Priredil Kolenc Franc

—Ali bodele prizanesli tudi Garzi? — je vprašala nekam boječe.

Torres se je za trenutek zamislil.

—Da, tudi njemu prizanesem, ker je prijatelj vaše hiše.

—Prej ste rekli, da se bodele krivičnim ukazom višjih uprli. Ali preganjanje duhovnikov, redovnic in drugih katoličanov ni krivično! Saj so vendar pošteni ljudje!

—Mogoče. Presoditi ne morem, ter ne poznam njihovih del. V pravem oziru so morda boljše kot naš tabor, a velika njihova krivda je, da držijo ljudi v mračnjastvu. Nad narodom imajo silno moč, ker so jih vkovali v verige vere. Glejte! Vsi ste izobraženi, fini in vendar verujete.

—Ne "vendar," — je odvrnila Guadalupe — marveč ravno "radi tega."

—Mogoče. A to se pravi, da če imate vi prav, sem jaz na napačni poti.

—Da. Mislim, da ste na napačni poti.

—In ta zmota lahko postane usodna?

—Da!

—In vam je radi tega hudo?

—Neizmerno hudo.

—Ali mislite, da bi bil srečnejši, če bi veroval?

—Brez dvoma.

—In vi želite, da bi bil srečnejši?

—Da.

—Vas vera osrečuje?

—Da. Brez vere si življenja sploh ne morem predstavljati.

—Ali vam je vera tako sveta, da bi bili pripravljeni zanjo tudi umreti?

—V Guadelupinih očeh se je za zasvetil neki moški pogum.

—Da! Z veseljem!

Torres je kar strmel.

—Guadalupe! — je vzklisknil.

—Občudujem vas in zavidam.

Pomagajte mi, da tudi jaz najdem vero.

—Isčite, Torres, in naši boštel. Trkajte in odprlo se vam bo! Bog nikogar ne zavrže.

—Oh, bojim se, da je že prepozno! — je vzdihnil mladenič.

—Prepozno! O, ne — ga je tolažila deklica.

—Kako ste dobri, Guadalupe. Ali bi me imeli še raje, če bi postal veren? Ali bi me ljubili?

Guadalupe se je stresla od notranje sreče. Oči je povesila in ni odgovorila.

Po razgovoru se je podala k materi.

—Mama — je zašepetala — jaz ljubim Torresa. Ljubim ga in pomilujem.

Mati jo je resno pogledala.

—Zadnji čas je, da se odstraniš. Zena brezverskega vojaka, ki preganja božje služabnike, ne moreš biti.

Guadalupe je premagala bol, ki jo je čutila ob misli na ločitev.

—Ne, mama, ne morem biti žena brezverca. Raje bom bežala. . . Sicer pa je on izjavil, da bo iskal vero.

—Morda le radi tebe.

—O, ne!

—Sicer pa on najbrž že ima nevesto.

Mati se je hotela o tem prepricati. Ob prvi priliki, ko sta bila s Torresom sama, je mimogrede vprašala:

—Gospod major, ali že imate nevesto? Tej je gotovo hudo po vas.

—Nevesto? — je vprašal častnik. — Ne! Imel sem mladenko, ki mi je bila v neki meri nevesta, a sedaj sem sam. Odkar sem pri vas, se je začelo zame novo življenje. Zdi se mi, da sem že popolnoma vaš.

Med tem je vstopila Guadalupe. Torres se ji jenasmehnil in je potem nadaljeval:

—Gospa, na svetu ni žrtve, ki je ne bi prenesel, ako bi smel upati, da Guadalupe sprejme moja čustva.

Guadalupe je obleдела in je zbežala iz sobe.

—Kaj ne, moja izpoved vas je presenetila? Ne čudim se temu, ker se zavedam, da ne spadam v vašo častljivo družbo.

—Motite se, gospod major. Le eno je, kar vam moram povedati. Kdor hoče biti Guadelupin, mora biti istega prepričanja kakor mi. V veri, v življenju in če bo treba tudi v o-
brambi vere.

—Hvala lepa, gospa, da me ni ste naravnost zavrnila. Potrudil se bom, da bodo odpadle vse ovire. Vi pa molite zame.

—Prošnji bomo vsi radi ustregli, ker želimo, da bi bili v veri tako srečni kakor smo mi.

SLOVO.

Torres je ozdravel in zdravnik je izjavil, da lahko nastopi službo. Obenem je sporočil vojaškemu zdravniku, naj pride in pregleda častnika.

Čez nekaj dni je vojaški zdravnik res prišel v spremstvu kapetana Fuentes, nekdanjega Torresovega sošolca.

—Prišel sem — je stisnil Fuentes tovarišu roko — da te povabim na banket, ki ga danes priredi častniški zbor v proslavo tvojega ozdravljenja. Na banket pride tudi polkovnik. Slavnost se bo vršila v kapucinski cerkvi.

—V cerkvi? — se je začudil Torres.

—Da! To vendar ni nič čudnega.

—Po mojem mnenju je čudno. Sicer pa prav lepa hvala za povabilo. Banketa se ne bom udeležil, ker se še ne čutim dovolj trdnega.

—Niti besede več! — ga je prekinil Fuentes. — Moraš se ga udeležiti in če ti ni za to, da bi ga priredili v cerkvi, bomo šli v gostilno.

Vojaški zdravnik je izjavil, da Torres lahko takoj zapusti hišo. Tako je prišel trenutek slovesa.

Za Torresa je bilo to prav težko slovo. . .

Ko sta bila z Guadelupo zadnjikrat sama, je deklica odpela Marijino svetinjico, ki jo je Torres enkrat že imel. Poljubila jo je, potem jo nudila v poljub častniku in mu jo je nato obesila okrog vratu.

—Zelo me bo veselilo, če jo bodele vedno nosili — je šepetala s trepetajočim glasom.

—Nosil jo bom kot najdražji spomin — je dejal Torres.

—Potrudil se bom, da vas bom vreden. In če se čez eno leto vrnem in izpolnim, kar mama želi od bodočega moža male Guadalupe, ali me sprejmete za svojega. . .

—Da — je zašepetala deklica.

—Vsak dan bom molila za vas, da bi spregledali in se čimprej vrnili med nas.

Torres je pograbil dekličino roko in je ognjevito vprašal:

—Guadalupe, sladka, mala "mehiška devica," kaj ne, da ne pozabite na me?

Deklica je molčala, le njeni prstki so se nekoliko bolj oklenili Torresovih.

Vstopila sta Chaires in gospa. Slovo je bilo prisrčno. Torres se je s solzami v očeh zahvaljeval za vse dobrote.

Mali Nino se je bil skril. On se ni maral posloviti od brezverskega vojaka.

—Kadar me bodele potrebovali, sporočite — je zaklical Torres, ko je že sedel na vozu. — Vedno vam bom na uslugo. Čez eno leto pa se vrnem.

(Dalje prihodnjič)

JANUARY
1 2 3 4 5 6 7 8 9
10 11 12 13 14 15 16
17 18 19 20 21 22 23
24 25 26 27 28 29 30
1960

KOLEDAR

društvenih prireditev

JANUAR

16. — Društvo Glas Cleveland-skih Slovencev št. 9 SDZ priredi v SND na St. Clair Ave. domačo zabavo in ples.

23. — Društvo Ložka dolina priredi ples v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

23. — Baragov dom priredi v svojih prostorih zabaven večer s "kolinami".

30. — Dramatsko društvo LILJA priredi domačo zabavo v Slov. domu na Holmes Ave.

31. — V Baragovem domu bo proslava škofa Friderika Barage.

FEBRUAR

6. — Plesna skupina KRES poda v dvorani sv. Vida spored narodnih in umetnih plesov. Igral bo Tonklijev orkester.

20. — Korotan priredi predpustni ples v Slovenskem domu v Collinwoodu.

27. — Pevski zbor Triglav ima v Slov. domu na Denison Ave. veselico z maškerado.

27. — Veselo pustovanje v Baragovem domu na St. Clair Ave.

27. — Gospodinski klub na Jutrovem priredi v Slov. del. domu na 10814 Prince Ave. maškeradni ples.

27. — Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi v šolski dvorani družabni večer.

28. — Dramatsko društvo LILJA priredi v Slovenskem domu na Holmes Ave. "PUSTOVANJE".

28. — Samostojen koncert mezzosopranistke June Price v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob štiri popoldne.

APRIL

10. — Slovenski oder bo podal v veliki dvorani pri Sv. Vidu versko dramo "V ČASU OBIŠKANJA". Začetek ob treh popoldne.

10. — Glasbena Matica priredi Spomladanski koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju.

24. — Korotan priredi svoj vsakoletni koncert v novi šolski

dvorani pri sv. Vidu.

24. — Pevski zbor Slovan priredi svoj spomladanski koncert v SDD na Recher Ave.

24. — Slovensko pevsko društvo PLANINA poda ob 6:30 v SND na 5050 Stanley Ave., Maple Heights, svoj običajni pomladanski koncert.

Pripombe in mnenja č. g. Merkuna k slovenski preteklosti

Cleveland, O. — Razne knjige so pisale, da je bil kralj Samo Frank in ne Slovan. Ze ime Samo priča, da je bil Slovan. Drugi dokaz je ta, da so stara Fredegarjeva poročila nezanesljiva tako, da se ne moremo na nje zanesiti. Fredegar v VII. stoletju piše: "da je med Slovani (Sclavi) vstal junak ki se imenuje Samo, da se je okrog njega zbral narod in da je udaril na Avare, jih popolnoma premagal ne enkrat, ampak večkrat. Tako so Slovani postali samostojni in je postal Samo svoj gospodar. Srečno je vladal vse do svoje smrti. To je do leta 662. Razen od Avarov so morali Slovani veliko trpeti od svojih zapadnih sosedov Frankov. Zato se je moral vojskovati z njimi, da utrdi svojo državo. Samu se je posrečilo premagati veliko nasprotno vojsko, ki jo je vodil sam frankovski kralj Dagobert (okoli leta 630). Nato se je pomiril z Dagobertovim sinom Sigisbertom.

Samo je pridobil na veljavi. Zato so drugi slovanski knezi zapustili Dagoberta in se pridružili Samu. Tako Fredegar popisuje, da je knez lužiških Srbov zapustil Dagoberta in se pridružil Samu. Prav tako so Slovenci priznali Sama za svojega gospodarja. To potrjuje tudi salzburški dokument brez podpisa. Ta Salzburški brezi-

meni pisec poroča, da so Moravci in morda tudi Slovaki priznali Sama. Bila je to res velika federativna država, ki je segala od Jadranskega do Balti-

škega morja. Žal, da je ta velika država po smrti Samovi propadla vsled nesloge zveznih knezov.

Pisec Fredegar misli, da je bilo središče Samove države na Češkem, dasi jih s tem imenom ne imenuje. On rabi izraz "Widendi" in "Solavi".

Šafarik temeljito dokaže slovanstvo Samovo. Kronist Fredegar trdi, da je bil Samo po rodu Frank (homo quidam nomine Samo, natione Francus). Ni verjetno, da bi Slované združil sin onega naroda, ki je bil srdit sovražnik Slovanov in proti katerim se je Samo mnogo boril. Fredegar trdi, da je bil Samo po narodnosti Frank (natione Francus), ker je bil iz dežele, ki je pripadala frankovski državi. Toda za to je mogel biti Slovan, n. pr. iz Turingije, kjer je bilo naseljenih nekaj Slovanov. Netočna trditve je, kakor n. pr. če bi kak Poljak bil smatran za Rusa, ker živi v Rusiji ali kak Slovenec bil smatran za Nemca, ker živi med Nemci.

Tudi iz Fredegarjevih besed se razvidi, da je smatral Sama za Slovana, ko piše: Samo quidam, nomine Sclavus (neki Samo, po imenu Slovan).

Jasno je, da je veliki vladar Samo združil Slované v srednji Evropi v mogočno federativno državo in jo varoval pred nemškimi napadi in jo srečno vladal do svoje smrti leta 662.

Po Samovi smrti so podložni slovanski knezi bili nesložni in slovanska Samova država je razpadla vsled nesloge.

Kaj se učimo iz tega sestavka?

1. da se v knjigah, zlasti v učnih, piše, da je bil Samo slovanski vladar in da je ustanovil veliko slovansko državo v srednji Evropi;

2. Samova država je po njegovi smrti propadla v veliko škodo vseh Slovanov. Učimo se, da sloga jači, nesloga pa tlači. Ko bi ta federativna država ostala, bi bila svetovna zgodovina vsa drugačna. Evropa bi bila slovanska. Nemci ne bi prišli nikdar na površje in Karl Veliki ne bi nikdar ustanovil sv. rimsko-nemške države.

Turki so mongolsko plemo. Polastili so se Balkana in šli še dalje v slovenske, hrvatske, srbske, bolgarske ter ukrajinske dežele. V Evropo so mogli priti le vsled neeinsteinosti kristjanov. Gr-

ki so odklanjali papeško pomoč. Ko bi bili edini, se ne bi Turki polastili Carigrada in ne bi divjali po pol tisočletja slovenskih deželah. Kako je bilo to mogoče? Kristjani so bili vedno needini. Turki so nenadoma prišli. Stare ljudi so pomorili, mladino, fante in dekleta s seboj odpeljali. Prej pa so izropali vasi, živino in drugo blago so vzeli s seboj.

Kaj so napravili s fanti in dekleti. Fante so izsolali za janičarje. To so bili najbolj divji turški vojaki. Seveda vsi so bili mohamedanske vere. Tekom stoletij je v strašnih bojih padlo na stotine Slovanov: Slovencev, Hrvatov, Srbov, Bolgarov, Macedoncev, Ukrajincev. Lahko rečemo, da je bilo odvedenih na stotine Slovanov v Turčijo. Fantje in še mladi možje so bili janičarji, dekleta pa so prišle v turške hareme.

Ti Slovani, ki so bili odvedeni v turško sužnost, so se naselili po Bosni, Macedoniji, Mali Aziji, Siriji. Ustanovili so družine in sprejeli vse, kar je bilo turškega: vero, šege in navade itd. Postali so Turki. Tako smo dobili slovanske Turke, kri je ostala slovanska, a vse drugo so sprejeli od Turkov.

Priporočam, da bi slovanski zgodovinarji preiskali našo zgodovino za časa turških napadov. Tudi v Carigradu imajo gotovo kaj arhivov, ki niso preiskani, tudi v Vatikanu in po raznih samostanih se dobe podatki o razmerah v tistih časih.

Krščanski vladarji niso bili edini. Vsled neeinsteinosti in medsebojnih prepričev je trpela obramba krščanih dežel. Tudi danes je naša mila domovina v veliki nevarnosti. V Sloveniji in okrog Slovenije so sami sovražniki, ki skušajo uničiti naš narod in našo domovino. Poleg zunanjih sovražnikov imamo tudi notranje sovražnike.

Pijančevanje ima hude posledice. Narod, ki pijančuje, bo propadel.

Dovoljeno je in država da še vso pomoč, da ženske izvršujejo detomore. Moritev nedolžnih otrok kliče k Bogu po maščevanju. Sedaj so začeli komunisti po listih širiti, kako se zabrani spočetje. Širi se največja nemoralna. Odpora skoro ni nobene. Mogočni rimski narod je propadel, ko se je vdal nečistosti. Že do zdaj je bil pri Slovincih najmanjši prirastek v Jugoslaviji. Sedaj vlada dela na to, da bo še manjši.

Po državnih predpisih se mora mladina borbena brezbožno vzgajati. In to je najstrašnejše. Slovanski narod se vrača nazaj v poganstvo.

Vsi, ki še verujete v Boga, neskončno svetega in pravičnega, veliko molite za slovenske pogane. Toda ne samo moliti, ampak tudi je treba pobijati komunistične zmote, pobijati veliko krivice, ki jih mora narod trpeti, razkrinkavati in izkazovati dela ljubezni.

Nad Slovinci se izvršuje mednarodni zločin rododora, kar so združeni narodi označili kot zločin, ki se mora kaznovati. Težki so bili turški časi, a desetkrat, hujši so dandanes. Turki so prišli, v par dnevih izvršili svoje zločine, potem so pa odšli. Sedanje preganjanje vere je pa stalno in še vedno hujše. Vsi verni Slovinci, na okope, branite svoj dom, svojo vero, rešite slovensko mladino! Bog hoče, Bog hoče!

(Dalje sledi.)

"Živi mrtvec" na filmskem platnu

Januarja 1960 bodo začeli v zahodnoevropskih filmskih atelejih snemati znano Tolstojev delo "Živi mrtvec". Prvič so posneli film po tem knjižnem delu leta 1918 z Johnom Barimorom v glavni vlogi. To pot bo "Živega mrtveca" režiral Erwin Piscator.

Prisega pri raznih narodih

Pri sodišču v angleškem mestu Derby niso mogli zapriseči kot prič nekega Sikha, ker ni bilo pri roki nobenega izvoda svete knjige Sikhov "Granth" in so morali razpravo preložiti, dokler ne bodo knjige dobili iz londonske državne knjižnice.

Pri raznih verah je toliko različnih predpisov za prisego, da pač ne more imeti nobeno sodišče vseh potrebnih priprav. Tako morajo na primer Kitajci, ki so zvesti svoji stari veri, razbiti krožnik in pri tem prišči: "Če ne govorim resnice, naj se moja duša razreši kot ta krožnik!" Ko je nekoč bil tak krožnik bolj trden kot tla sodne dvorane, so morali prinesti kladivo, da so iz krožnika napravili črepinje.

Da prisegajo mohamedanci pri koranu, je znano. Manj znano je pa, da je njihova prisega veljavna le, če je prisegajoči čist. Neko evropsko sodišče je zato moralo islamsko pričo najprej odpustiti in počakati, da se je skopala.

Večina ljudi mora biti pri prisegi odkritih, Judje pa se morajo pri prisegi na sveto pismo stare zaveze pokriti. Najbolj utrudljiva je pa prisega, ki jo mora položiti priča pred sodiščem v indijskem mestu Gobaridan. Tam mora vsakdo, ki potrdi svojo izpoved s prisego, napraviti pot na 20 kilometrov oddaljeni sveti grič Giriraj Pura in se pri vsakem koraku vrteti na zemljo.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

MALI OGLASI

Išče garažo

Išče se garaža 19 čev, dolga in 7 čev. široka med E. 71 in E. 55 St. Pokličite Frank Kozar Atlantic postaja, JT 1-5528.

(7)

Naproday

Dobrodoča čistilnica in krojačnica, posluje že 34 let na zahodni strani mesta, dobro opremljena s stroji, razstavnimi omarami in drugim. Oglejte si, da boste cenili. Cena \$2,500. Lastnik gre v pokoj. Na 5420 Lorain Ave.

(8)

Potrebujemo

50 hiš, enodružinske in dvodružinske, apartmente s 4 do 30 stanovanj.

Globokar Realty
986 E. 74 St. HE 1-6607 (X)

Sobe se odda

4 sobe se oddajo na E. 63 St., poceni. Kličite CL 1-3781. (6)

Stanovanje oddajo
Štiri lepe, opremljene sobe se oddajo odraslim. Pripravno za dva fanta ali za dve dekleti. Kličite UT 1-9894. (6)

Soba s kuhinjo išče
Starejši moški išče eno ali dve sobi s kuhinjo in po možnosti kopalnico v okolici sv. Vida. Ponudbe na upravo Ameriške Domovine.

(11, 13, 15 jan)

NADUHA

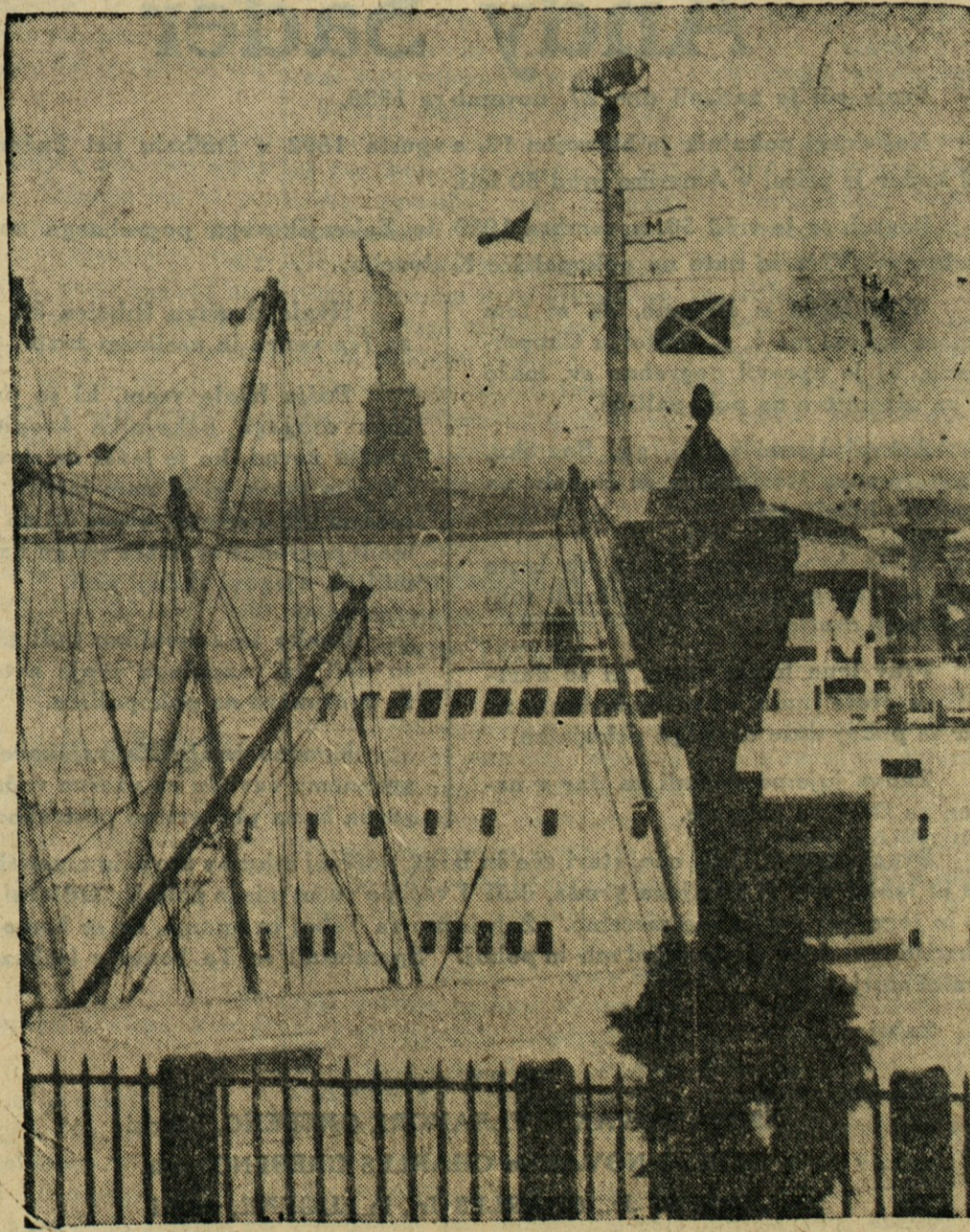
Vas muči! Oglasite se pri nas! Imamo GARANTIRANO zdravlilo, ki vam bo 100% pomagalo!

MANDEL DRUG
15702 Waterloo Rd. KE 1-0034

ČE HOČETE . . .
prodati ali kupiti posestvo ali trgovino, obrnite se do nas

JOS. GLOBOKAR
986 E. 74th St. HE 1-6607

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescriptions — Vitamins
First Aid Supplies
Vogel St. Clair Ave in E. 68 St.

NAJ SE DOLGO STOJI! — Z brega na Brooklyn Heights, pod katerim je zasidrana tovorna ladja, je lep pogled na kip Svobode pred New Yorkom. Stoji že 75 let in naj bi stal še dolgo!

HANDEL - MAZZETTI:

Junakinja iz Štajra

Med komisariji je bil tudi stara rešina Hendelnove hiše, stari Volfgang, gospod iz Aiheta. Z levo se je opiral na služabnika, z desno pa na svojo palico; vse se je spoštljivo dvignilo, ko je vstopil v dvorano, in dva svetovalca sta mu prinesla lagoden, blazinast stol.

Sodnik se je vrnil na svoj prostor, kraljevsko se je usedel ter položil svojo roko, na kateri se je blestel prstan, na kužni red. "Gospodje komisariji vedo, zakaj gre?" je velel.

"Seveda vemo," je rekel Bertold, "za neumnost gre. Nadejamo se, da je menih Albert nekoliko prismojen, a ne hudoben." "Hudobnež je," je trdilo odgovoril sodnik Hendel. Listal je v kužni postavi ter se neprestano oziral proti vratom. Sto jih je šlo za procesijo, da kljubujejo njegovi moči, nezasišano! Z dvorišča sem valuje šumenje in drvenje. Tu spodaj so, zalega, norci, sodrga! Ha! No, sedaj jih ima, sedaj je konec! Dolgo je čakal.

Henrik je tu. "Jezus, pobl!" veselo gode Bertold, "Bog te živi, Henrik! Kako pa je? Kaj se je zgodilo?" S temnim čelom, ne mence se za pozdrave, ki so mu prihajali od vseh strani, je skoraj nejevoljno, pernat klobuk v rokah držeč, s hlapčevim mečem ob boku, vstopil Henrik v dvorano, stopil tja pred sodnikov stol ter je kljubovalno rekel:

"Pri Darnabahu sem zajel procesijo, kakor ste mi naročili... Spodaj je. Menih... in dekle sta tu."

Z roko je zamahnil proti vratom, ne da bi se ozrl.

"Dobro! Hvala ti. Dobro, hitro, izvrstno si opravil svojo stvar," je skoraj nežno rekel Hendel ter je vstal in svojega sina potrkal po rami. Obenem pa je z jezimi pogledi meril obo krivca, ki sta stala na pragu, zastražena po dveh strelcih.

"Pridita sem, vidva tamle!" je zapovedal sodnik.

Mirno je pristopil menih, na njegovi levici je stopala deklica.

ca. Spodaj je oddala zastavo najstarejšemu romarju, sedaj ima pa roki, ki sta se danes dvignili k viteškemu udarcu, otroško ljubko sklenjeni, napol pokriti od volnate rute, ki ji ogrinja hrbet in prsi.

Oba sta obstala nekoliko za Henrikom. Brez strahu, z jasnim pogledom je zrla v razsrjeni sodnikov obraz. Albert se je poln skrbi oziral nanjo, tudi drugi možje v dvorani so jo gledali. Lepa je papežnica!

"Stramota, saj je še otrok. Otroke ščuvajo," je godel Bertold. "Menih Albert, tebe dobro poznam," je grmel proti blede-mu menihu sodnikov glas, puh-teč srda in sovraštva.

"Dostikrat, še včeraj si brizgal vame papeške psovke. Danes si položil krono na svoje psovanje in zapeljevanje ubožcev, ti nesramni zapeljivec ljudstva! — Ti pa, ženšče, si Stefana švrtner iz Štajerdröfa, kaj?"

"Da, sem," je odločno odgovorila Stefana, "toda gospod pater pa ni to, kar ste rekli."

"Vidva bosta čula svojo sodbo, kadar bo ta-le." — Hendel je pokazal na detomorko, "zaslišana in sojena."

Zločinka je zastokala in sklenila roki.

"Tako dolgo pa bosta stala tukaj in čakala."

Lajtnant Hendel, ti pa pojdeš doli in boš, dokler se bo vršila sodba, pazil na red, zlasti pa na to, da papeška sodrga ne kali miru. Preden pa greš, povej, kako je bilo pri zajetju? So se li branili?"

Henrik Hendel je krčevito prijel za meč. Ni pogledal deklice, tudi je ni hotel videti, saj je vedel, da mirno in dostojanstveno stoji poleg njega in da niti ne pogleda ne njega, ki jo je ujeto sem pripeljal, dočim ga je morilka skrivaj predrzno občudovala.

Sedaj pa naj očetu odgovori in naj mu pove, da se mu je deklica dejansko postavila v bran...

to bi morala drago plačati... Spodaj stoji sramotni steber. Stisnil je ustnice, potem je zaničljivo rekel:

"Z orožjem se niso branili."

Sodnik je vprašal dalje:

"Morda drugače? So psovali in hujkali? Ne izgledajo, da bi se bili v hipu udali premoči."

Mladi Hendel se je smehljajal: "Menih je psoval."

Tedaj nekdo nalahno stopi na njegovo levo. Zdrznil se je. Bila je Stefana. Stala je poleg njega in je mirno rekla:

"To ni res, gospod."

Sodnik se je zadril na deklico: "Kako si drzneš temu gospodu in junaku, ki je moj sin, reči, da laže?"

"In vendar ni govoril resnice," je neustrašeno odgovorila. Že pri prvi besedi krivoverskega poba je opazila, da bi rad zvalil vso krivdo na duhovnika, in to ne sme biti; naj bi spustil nanjo svojo jezo ta krivoverec, toda ne pusti, obrekovati svetega moža, nikakor ne.

"Pravite, da je psoval duhovnik, vi ste psovali!" je vzkliknila z jasnim, napol otroškim, napol dekliškim glasom in je s pogumnim pogledom izzivala svojega mladega preganjalca. "Vi ste s svojim mečem napadli njega, ki vam ni ničesar storil, niti ni imel orožja; on se ni branil, pač pa sem jaz z zastavo skočila med vaju. Zakaj pa tega ne poveste?"

"Kaj? Kako?" je železnostrogo vmes posegel sodnik. "Ti si se dejansko zoperstavila mojemu sinu, to si si drznila, ti ubogu niče?"

"Da!" je glasno odgovorila. "Henrik, zakaj mi nisi tega povedal?"

Ta je z glavo nazaj zamahnil, divje je gledal ter se je grabil za pas meča. Naj hudič vzame vse skupaj. Sedaj ga je že vdru-gič usekala ta satanska papežnica, vrhutega mu še očita, da je lažnik, da govori neresnico.

"Sem li stara baba, da naj vam natvezem vsako prazno čenčo?" je jezo vprašal, mesto da bi bil odgovoril na očetovo vprašanje.

"Da, ti si se zakadila v mene," je v hipu srdito zakričal ter se je okrenil proti deklici. Tedaj se je pa nasmehnil ta hudičev papeški deklič, ki je bil kakor golobček med ptici roparji.

Stari Bertold se je nekoliko naprej sklonil iz vrste komisarijev, muzal se je ob ščetinasti bradi ter je zamrmral: "Otroci, otroci, ne rvaite se!" Saj sta res še otroka, oni naj bo za rablja, ona pa mora stati pred sodiščem, ta je pa res trda.

"Ti si me naskočila in si mi zdrobila meč. Misiš li, da mi je kaj zato — zaradi tebe?" je tepel mladi lajtnant. "Misiš li, da smatram to za dejanski upor, ki ga je treba naznaniti? Ha, smejem se, četudi nosim sedaj hlapčev meč."

Jezno je potresel nagnusno motovilo; Stefana se je smehljala.

"Ne prideš mi blizu, papeška cundra, niti dejanski, niti z jezikom, premalo te je; pa eno ti povem: lagal nisem, ne; res je, psoval sem, pa far je tudi psoval, kdo je pa prvi začel, to ve Bog! Z lažnivcem pa pitaj koga drugega, ne mene, da veš."

Sedaj pa grem. Z babnicami se ne bom prerekal, predober sem za to."

Jezno je pogledal deklico in je odcepel iz sobe.

"Nezaslišano! Kaj takega si drzne reči mlademu Hendelnu!"

natakarica vpričo mestnih svetovalcev!" so se hudovali mestni očetje.

"Mir gospodje!" Sodnikov obraz se zagrne v temo, toda posili se smehljaj:

"Prav ima moj sin, taka žen-ska ne seže do njega, sicer pa ji za njeno predrznost ne izostane kazni."

"Stopita nazaj, vidva, počakajta tam," se je zadril sodnik na deklico in na duhovnika. "Vi strelci, pazite nanju, dokler jih ne pokličem."

"Stefana, ne bila bi smela dražiti sodnika in njegovega sina," je nalahno očital Albert dekletu.

"Resnica mora na dan!" je odgovorila in se je proseče vanj ozrla. Može v dvorani so gledali nanjo, sodnik pa se je vrnil k detomorki.

"Vem, dete moje. Toda ti si meni na ljubo," duhovnikov glas je postal še tišji, "po krivici očitala temu človeku, da je brez vzroka potegnil meč. Ne, otrok moj! Tudi jaz sem mu jih nekaj povedal, in sicer najprej! Tak človek si ne pusti kaj takega reči!"

Stefana je povela glavo. Ni zadovoljen z njo, to ji gre močno k srcu.

Sodnik se je obrnil k morilki, ki je zopet pred njim klečala, ter se je tuintam ledenomrzlo, žugajoče ozrl na meniha in deklico, ki sta tam zadaj stala in

pričakovala zasliševanja. "Nadejam se," je rekel morilki, "da si vse po pravici poveda-

la in da nisi ničesar zamolčala. (Dalje prihodnjič)

DR. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK
6131 St. Clair Avenue
vhod na E. 62 St.
Uradne ure: 9:30 zj. do 7 zv.
Prijava nepotrebne

Letna konferenca

SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA

6417 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

v četrtek dne 14. januarja 1960, pričetek ob 8. uri zvečer; v avditoriju

Vljudno vabimo vse lastnike članskih certifikatov Slovenskega narodnega doma ter društvene zastopnike da, se te važne konference gotovo udeležite.

Za direktorij:

CHARLES VRTOVŠNIK, PREDSEDNIK
JOSIE ZAKRAJSEK, TAJNICA
JOSEPH OKORN, BLAGAJNIK

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. 17002 Lakeshore Blvd.

Pokličite podnevi ali ponoči

Henderson 1-2088 Kenmore 1-6300

Moderno podjetje — Zmerne cene

1892

1959

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v srcih naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem, da je po dolgi bolezni umrl naš ljubljani soprog, oče, stari oče in brat

Andy Sader

Svoje oči je zatisnil dne 27. novembra 1959.

Naš dragi pokojnik je bil rojen 13. avgusta 1892 v Šmihelu pri Žužemberku, od koder je prišel v Ameriko pred 50 leti.

Pogreb se je vršil 30. novembra 1959 iz Zakrajškovega pogrebne zavoda v cerkev sv. Vida in nato na pokopališče Kalvarija.

V dožnost si štejemo, da se tem potom zahvalimo č. g. Viktorju Cimpermanu, ki je opravil pogrebno sv. mašo in za spremstvo na pokopališče.

Zahvaljujemo se č. gg. Bazniku, Cimpermanu, Martelancu in Rebolu za obiske v bolnišnici.

Srčna hvala vsem, ki so ob krsto našega dragega pokojnika položili toli-ko lepega cvetja.

Prav lepa hvala vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše dragega pokojnika.

Zahvaljujemo se tudi za dar v namen za Dom za ostarele.

Dragi soprog, ljubi oče, stari oče in brat, počivaj mirno v naročju ameriške zemlje in lahka naj Ti bo njena gruda, duši T voji pa večni mir in pokoj! Odšel si za vedno in tega kar verjeti ne moremo. Žaluje mo za Teboj in upamo, da se bomo enkrat združili tam, kjer vlada večni mir in pokoj. Spominjali se Te bomo z ljubeznijo in hvaležnostjo!

Za'ujoci:

MARY, soproga

EMMA NOVAK in ELEANORE GREBENC, hčerki

ERNEST NOVAK in CHARLES GREBENC, zeta

ERNEST Jr., CHARLES Jr., in EUGENE, vnuki

v starem kraju sestra TEREZIJA TEKAVCIC

Cleveland, Ohio, 11. januarja 1960.

SAVE SAFELY

ALL SAVINGS DEPOSITED THROUGH January 15th EARN INTEREST FROM January 1st

Earn **4%** ANTICIPATED RATE

Save-by-Mail...

ASK FOR FREE SAVE-BY-MAIL KIT

613 East 185th Street
25000 Euclid Avenue
2235 St. Clair Avenue

ST. CLAIR SAVINGS

Se priporočamo
ZA POPRAVITI ALI STAVITI NOVO STREHO ALI ZLEBOVE.
VRŠIMO VSA V KLEPARSKO STROKO SPADAJOČA DELA.
NAŠE DELO JE POZNANO IN ZANESLJIVO

FRANK KURE

Lahko pišete na ta naslov:

R. F. D. No. 1, Route 44, Newbury, Ohio

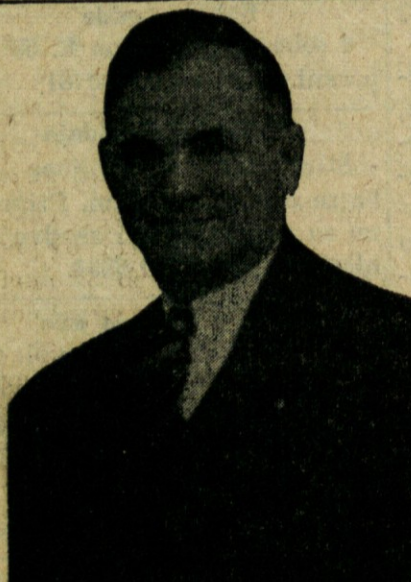
Pokličite telefonično: JORDAN 4-5503

GLOVES

Suede or leather, dry cleaned and finished like new.
Try it... Save your old gloves!

NEW YORK DRY CLEANING CO.

6120 GLASS AVENUE

V blag spomin

OB PETI OBLETNICI SMRTI
NAŠEGA NEPOZABNEGA
SOPROGA IN OČETA

Frank Kovach

ki je umrl 11. januarja 1955. leta

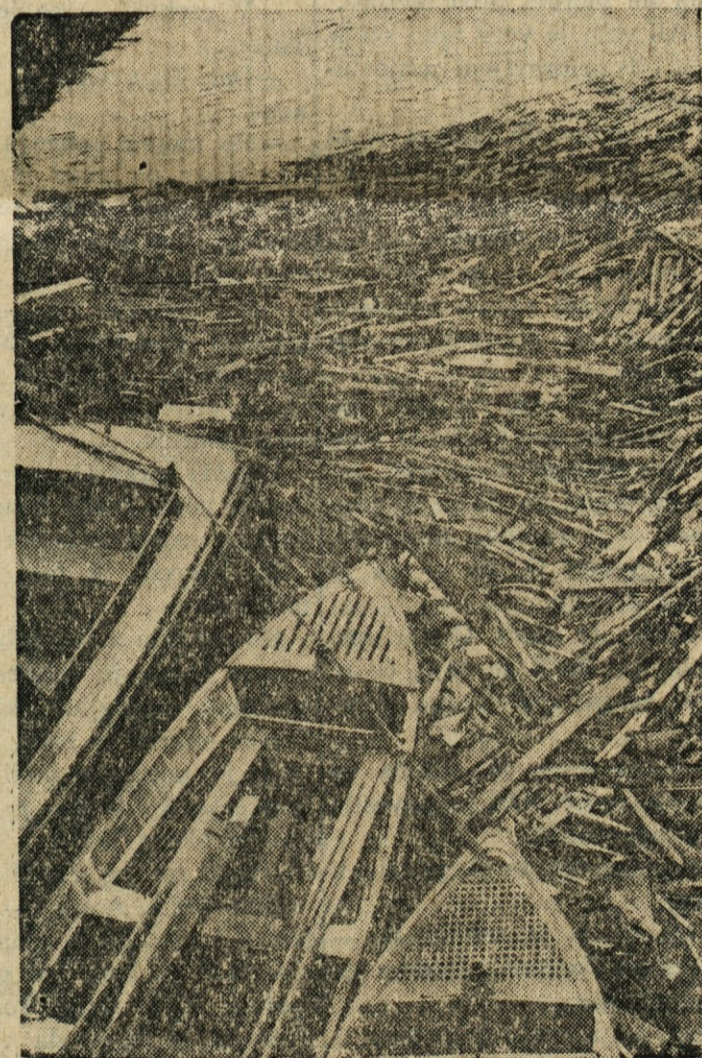
Pet let so že minili,
odkar Te več med nami ni,
in ko spominjamo na Te, dragi,
vse solzne naše so oči!

Počivaj v miru, ljubi naš,
v tistem grobu tam,
v spominu trajnem boš ostal,
nepozaben, dragi nam!

Tvoji žalujoci:

ANNA, soproga
ANN MARIE VENE,
MARGARET SALETTEL in LINDA,
hčere
VNUKI

Cleveland, Ohio, 11. januarja 1960.

LESNO SKLADIŠČE? — Temza naplavi na svojem bre-gu v bližini postaje Victoria v Londonu vsak dan velike množine raznega lesa, ki ga posebna pogletja zbirajo in pro-dažajo. Na sliki vidimo čolne, s katerimi so prišli les iskati.

DISI? — Dež ni preplašil štiri leta stare Elise Mullen v Leavenworth, Kan., da ne bi šla občudovat na vrt sončnice in preskusit, če ni spremenila svojega duha.